

Vi flyttade från den gamla stadsdelen Stampen i centrala Göteborg ut till det nya Järnbrott för ungefär sextio år sedan. När vi etablerat oss i den ljusa, luftiga femtiotalsförorten lärde jag mig att läsa. Min pappa som bara hade gått sex år i skolan men var autodidaktiskt bildad, skaffade två gamla cyklar. En stor till sig själv och en lite mindre till mig.

Nu började vi regelbundet att cykla till Biblioteket. Vi trampade uppför Flöjtgatan i Kaverös till gatan tog slut. Här började en Skog. Skogen var ett slags hav och Järnbrott var en ö som låg en bit utanför Göteborg. Runt Järnbrott fanns också andra hav. Där Frölunda Torg ligger idag gick kor och betade. Flatås ockuperades av militären och var inhägnat.

Högsbo var Göteborgs yttersta utpost mot alla dessa hav. Skogen bestod av lågt växande tallar med klipphällar emellan. Genom den löpte en Grusväg. Cykeldäcken knastrade mot gruset. Tallarna doftade. Vi trampade under tystnad.

Plötsligt dök Riksdalersgatan upp! Vi tog snart av till höger för att komma till Axel Dahlströms Torg. Här möttes vi av Nemes muralkonstverk och av den fantastiska konstruktion som Pappa kallade Skyskrapa. En trappa upp låg Bibliotekets entré. Vi läste och lånade. Varje besök var för intellektet som en middag är för den tomma magen.

På hemvägen behövde vi knappt trampa utan pratade oss fram.